
Mozsgó Község Díszpolgára

2023

Puskás Istvánné (1941-)

Puskás Istvánné – Gulyás Magdolna Mozsgón született 1941-ben. Tösgyökeres Mozsgói, egész életét itt élte le szeretett falujában.

Édesanyja szerette volna, ha a gyermekeikből tanult emberek válnak. Ez nagy terhet rótt a családra, mégis vállalták, és kitanították mindkét gyermeküket.

A Kaposvári Felsőfokú Tanítóképző elvégzése után a szülőfalujába került vissza tanítónak. Egész életét itt dolgozta le nyugdíjazásáig, 1998-ig.

1962-ben kezdte a pályát, az 1-3. évfolyam együtt volt, osztatlan közös osztályban, 50 kisgyerek. Már a következő évben szaktanár hiány miatt felkerült a felső tagozatba, ahol többféle tantárgyat tanított: biológiát, irodalmat, technikát, rajzot vagy amire szükség volt, és mellette osztályfőnök volt. Közben továbbtanult, elvégezte a Pécsi Tanárképző Főiskola rajz szakát. Pedagógusként nagy hivatástudattal foglalkozott a tanulókkal.

Sokat volt a tanítványaival, szabadidős programokat is szervezett nekik osztályfőnökként és úttörővezetőként egyaránt. Túráztak, táboroztak, műsorokra, vetélkedőkre készültek. Minden osztályával bejárta az országot, a gyerekek megismerkedtek Magyarország tájaival, városaival. Akkoriban egy falusi gyerek számára ez nagy szó volt. Szorosabb és közvetlenebb kapcsolat alakult ki a tanárok és a tanulók között. Sokan emlékeznek ezekre az időkre.

A technika tantárgy keretein belül fontosnak tartotta, hogy a gyerekek ismerkedjenek meg az alapvető háztartási ismeretekkel. Sikeres pályázatának köszönhetően és a falvak összefogásával tankonyhát alakított ki az iskolában.

A község vezetői már fiatalon bevonták a falu életébe, véleménye meghatározóvá vált. Tisztségei: községi tanácstag, a helyi vöröskereszt tagja, a Népfront elnöke, Baranya Megyei Tanácstagság. A falu közösségi és kulturális életébe is bekapcsolódott; vezetett asszonyklubot, kézimunka szakkört, mind a négy falu részére kiállításokat rendezett.

Sok éven keresztül ifjúságvédelmi feladatokat is ellátott társadalmi munkában. Együtt dolgozott orvos, védőnő és az ifjúságvédelmi felelős, jó csapatot alkottak. Ismerték és orvosolták a segítségre szoruló családokat. Mindent megtettek annak érdekében, hogy ne kerüljön gyermek állami gondozásba. Mozsgó ebben is élen járt, mert valóban nem került ki a családból gyermek.

Ma is meglátogatják azok a volt tanulók, akiknek a pályáját egyengette, hiszen az ő közbenjárásával kaptak lehetőséget és anyagi támogatást a továbbtanuláshoz. Hálásak voltak a bizalomért, a szeretetért.

A falu érdekében a legtöbbet az új óvoda megépüléséért tett. Az akkori háziorvos

észrevételére reagálva (Gyenis doktor úr jelezte felé, hogy több gyermeknek van szívzöreje) mindent megtett azért, hogy az anyagi forrást kapjon a falu a megyétől. Elindítottak egy olyan mértékű társadalmi összefogást mind négy községgel, melynek segítségével új óvodája lett Mozsgónak.

Nyugdíjba vonulása után a helytörténeti, helyismereti munkát segítette visszaemlékezéseivel, történeteivel. A Mozsgói Emlékek című kötetben megírta Révész Dénes igazgató, pedagógus életét, munkásságát.

Egész jellemében szerény ember, aki fáradhatatlanul dolgozott a gyerekekért, a közösségért. Mindig is a becsületesség, a jó szándék, a lelkiismeretesség, a segítőkészség jellemezte, az itt élők tisztelik emberségéért, lelkiismeretes munkájáért.